

ЩОМІСЯЧНИЙ
НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЖУРНАЛ
МІНІСТЕРСТВА ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ДЛЯ ПЕДАГОГІВ І БАТЬКІВ

ЖУРНАЛ НАГОРОДЖЕНО ПОЧЕСНОЮ ГРАМОТОЮ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Дошкільне № 10 виховання 2018

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Андрусич Ніна Олексіївна,
головний редактор видавництва
"Світч".

Бех Іван Дмитрович, доктор
психол. наук, дійсний член НАН
України, директор Інституту проблем
виховання НАН України.

Беленька Ганна Володимирівна,
доктор пед. наук, професор,
Педагогічний інститут КУ ім. Бориса
Грінченка.

Богуш Алла Михайлівна,
доктор пед. наук, дійсний член
НАН України, Південноукраїнський
НПУ ім. К. Д. Ушинського.

Гавриши Наталія Василівна,
доктор пед. наук, професор, ДВНЗ
"ПХДУ імені Григорія Сковороди".

Єфименко Микола Миколайович,
доктор пед. наук, професор,
Бердянський ДПУ.

Кононко Олена Леонтіївна,
доктор психол. наук, професор,
НДУ ім. Миколи Гоголя.

Ладивір Світлана Олексіївна,
канд. психол. наук, Інститут
психології ім. Г. С. Костюка НАН
України.

Низковська Олена Вікторівна,
наук. співроб., ДНУ "Інститут
модернізації змісту освіти" МОН
України.

Піроженко Тамара Олександровна,
доктор психол. наук, Інститут
психології ім. Г. С. Костюка НАН
України.

Смольникова Галина Валентинівна,
канд. психол. наук, ІППО
КУ ім. Бориса Грінченка.

Сухомлинська Ольга Василівна,
доктор пед. наук, дійсний
член НАН України.

Тарасенко Галина Сергіївна,
доктор пед. наук, професор, Вінницький
ДПУ ім. М. Коцюбинського.

ДОШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ

Щомісячний науково-методичний журнал
МОН України для педагогів і батьків
№ 10 (926), жовтень 2018
Виходить з 1911/1931 року
Головний редактор Юлія Журлакова
Редактори: Ольга Мельник,
Тетяна Небесна
Коректор Ніна Любаченко
Комп'ютерна верстка Володимир Васильєв

Зміст

У фокусі: ІНКЛЮЗИВНА ОСВІТА

Освітнянські новини

День дошкілля — 2018 с. 2 обкл.

Актуальні проблеми

Олена МАРТИНЧУК

Інклюзивна освіта: ідея, практика

і суспільна цінність 2

Психологія

Тетяна СКРИПНИК

Як підготувати дітей з аутизмом

до інклюзивної освіти 6

Управління і методична служба

Олена ІВАНОК, Валентина БОБІР

Організація єдиного інклюзивного
освітнього простору

Досвід Святошинського району
міста Києва 10

Розвиток мовлення

Юлія РІБЦУН

Прудкі пальчики

Дидактична гра для дітей старшої
групи (з типовим розвитком
і з особливими освітніми
потребами) 16

Посібник

Олександра ЛІБА

Лепбук за казками

В. Сухомлинського 20

В КЛАДКА

Примірне положення

про команду психолого-педагогічного
супроводу дитини з особливими освітніми
потребами в закладі загальної середньої
дошкільної освіти

Різичний розвиток

Наталія ГОРОБЧУК,

Олеся ПІЛЯВЕЦЬ,

Дар'я КОВАЛЬЧУК,

Інна ГЛУЩЕНКО

Sky jumping для дошкільнят 21

Спритні козаки

Комплекс вправ на батутах
для дітей середньої групи 25

Родота з родиною

Тетяна БАЗІЛІВСЬКА,

Оксана ГЕРМАНЮК

"Я розмалюю життя"

Тренінг з використання арт-терапії
для батьків дітей з особливими
освітніми потребами 26

Музика

Ольга БАРАБАШ

Ритм, музика і рух

плекають тіло й дух

Музично-ритмічне виховання
за системою Е. Жака-Далькроза 29

Музично-ритмічні ігри
для дітей середньої групи 30

Свята і розваги

Вікторія ДОВЖЕНКО,

Ірина ДУБРОВІНА

Піжамна вечірка

до дня Святого Миколая

Розвага для дітей різних

вікових груп 32

Дизайн

святкової зали

Осенні барви і дари

на святу дітвори 3 обкл.

Фотоконкурс "Наши діти"

На 1-й с. обкладинки: фото надіслала Вікторія Бородавка, ЗДО №85, м.Київ

Свідоцтво про державну реєстрацію засобу масової
інформації: серія КВ № 6919 від 31.01.2003

Видруковано у друкарні ТОВ "Літера-Друк",
вул. Озерна, 6, оф. 122, Київ, 04209.

Свідоцтво ДК № 3689 від 28.01.2010 р.

Підписано до друку 12.10.2018. Формат 60x84 1/8.

Папір офсетний. Друк офсетний. Умовн. друк. арк. 3,72.

Умовн. фарб.-відб. 14,88. Обл.-видавн. арк. 5,5.

Наклад індексу 778 (загальний 6505). Зам. 180864.

Відповідальність за зміст реклами належить
всесоюзному видавництву "Світч".

Адреса редакції:

04053, Київ-53, а/с 36.

E-mail: dv@dsvit.com.ua

Тел.: (044) 486-11-19,

(044) 486-13-32 (т/ф),

(099) 376-35-36

© Видавництво "Світч", 2018

Забороняється копіювання або інше
відтворення матеріалів журналу

ЯК ПІДГОТУВАТИ ДІТЕЙ З АУТИЗМОМ ДО ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ

Тетяна СКРИПНИК,

д-р психол. наук, професор кафедри

спеціальної психології, корекційної та інклюзивної освіти,

Інститут людини Київського університету імені Бориса Грінченка

Одна з умов ефективної інклюзії — готовність фахівців, друга — відповідна підготовка дітей. З поданої статті ви дізнаєтесь, як допомогти дошкільнятам з розладами аутистичного спектра успішно розвиватися і впевнено почуватися в колективі однолітків.

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ АУТИЧНИХ ДІТЕЙ ДО ІНКЛЮЗІЇ

Інклюзія дітей з розладами аутистичного спектра (PAC) часто відбувається з величими труднощами або й узагалі не відбувається. Причина, на наш погляд, полягає в тому, що цих дітей неправильно готують до освітнього процесу, а також не створюють для них відповідних та безперешкодних умов у закладах освіти.

Як готують зазвичай? Приватні фахівці, спеціалісти державних і недержавних центрів пропонують для дітей з PAC корекційно-розвивальну роботу у форматі індивідуальних занять, що спрямовані на засвоєння сенсорних еталонів (колір, форма, величина), розвиток мовлення та навичок навчання.

Чому треба змінити підхід? Діти з PAC здатні засвоїти ті чи інші (інколи досить великі) обсяги інформації, цифри, літери, графічні навички тощо. Але в колективі однолітків вони здебільшого не проявляють свою обізнаність, натомість часто не слухають вихователя, не сидять разом з групою, усамітнюються і роблять щось "за власним сценарієм", а якщо їм не дають бажаного, можуть улаштувати істерику. Вони поводяться таким чином не тому, що "невиховані", а тому, що в них не сформовано підґрунтя для навчання і розвитку.

ОСОБЛИВОСТІ, ЯКІ ТРЕБА ВРАХОВУВАТИ

Діти з аутизмом народжуються дуже вразливими, гіперчутливими до стимулів довкілля, тому навколоїнше середовище є для них стресогенним. Жодна людина не може жити в стресовому стані. Щоб упоратися зі стресом, ці діти несвідо-мо вибудовують захисні реакції, мета яких — захищатися від некерованого впливу довкілля.

Види захисних реакцій дітей з аутизмом

- Жорстка вибірковість уваги.
- Так звані аутостимуляції (стереотипні дії, якими вони себе збуджують або заспокоюють).
- Високий рівень м'язового напруження (передусім на рівні грудини) як рефлекторна реакція на постійне стресогенне втручання.

М'язове напруження стає звичним тлом життєдіяльності дітей з аутизмом, перетворюється на м'язовий блок, своєрідний "панцир" — патологічний стереотип, який не дає їм змоги бачити предмети у їх розмітті та взаємозв'язках, сприймати і розуміти мовлення — власне, адаптуватися серед людей.

Допоки діти з аутизмом перебувають у своєму патологічному (напруженому) психофізіологічному стані, їх навчання і розвиток, по-перше, мінімально ефективні, по-друге, не відзначаються сталістю.

"Мінімально ефективні" означає, що ці діти, звісно, чогось навчатимуться, але їхні здібності будуть мізерними порівняно з їхніми можливостями.

Під виразом "не відзначаються сталістю" маємо на увазі, що за наявності додаткового стресу, через зумисну перерву в навчанні або в період гормональної перебудови ці діти можуть втратити все те, чого їх навчили. Тому що у них немає фундаменту для розвитку, і засвоювані знання, вміння та навички не стають частиною цілісної системи.

Головна мета процесу підготовки дитини з аутизмом до освітнього середовища інклюзивного дитсадка – підвищення її адаптивних можливостей.

Ідеється про *два стратегічні напрями психо-педагогічної допомоги:*

- 1) нормалізація психофізіологічного стану (подолання патологічного стереотипу) дитини з аутизмом;
- 2) становлення основ її соціально-емоційного інтелекту.

**НОРМАЛІЗАЦІЯ
ПСИХОФІЗІОЛОГІЧНОГО СТАНУ**

За влучним висловлюванням видатної дослідниці, ерготерапевта Джин Айрес, "фізична непропорційність у собі викликає емоційну тривогу". А ця тривога, своєю чергою, блокує наявні знання й уміння дитини та зумовлює її неадекватну, соціально небажану поведінку. Коли дитина не витримує емоційного навантаження, не здатна регулювати свій стан, вона верещить, підхоплюється з місця, падає на підлогу тощо.

Щоб освіта дитини з аутизмом була успішною, треба починати з фундаменту, з базових психомоторних структур, процесів та властивостей.

Малюка необхідно "зібрати", "натренувати", розкрити його ресурси, у прямому сенсі цього слова "поставити на ноги" – зробити так, щоб ноги набули функцію опори для тіла. Тільки тоді розвиватимуться такі якості, як витривалість, довільність, уважність, цілеспрямованість, здатність продуктивно навчатися й розвиватися разом з однолітками.

Прийом проплескування по м'язах.

(Це та наступні фото надані автором.
Інклюзивно-ресурсний центр
ГО "Маленький принц", м. Київ)

- Вирівнювати м'язовий тонус дитини.
- Звільнити від напруження.
- Сприяти досягненню гравітаційної стійкості, статичної та динамічної рівноваги, узгодженої координації на рівні тіла.
- Розвивати силу дитини, її вправність, мобільність, "залученість", витривалість.

Нами зібрано та розроблено понад 40 вправ, прийомів та засобів впливу на психофізіологічний стан дитини на первинному, фундаментальному рівні розвитку. Серед них такі:

**Способи позитивного впливу
на психофізіологічний стан дитини**

- **Проминання тіла** малюти.
- **Простукування по кісточках** (простукування пальцями по чолу дитини, вилицях, щелепах, ключицях, ліктівих кісточках, кісточках кисті (п'ясті)).
- **Проплескування по м'язах.**
- **Прийом "Посилення опори"** (натискання дорослим руками на стопи дитини так, щоб вони щільно притискалися до поверхні; натискання на коліна дитини (коли вона сидить) так, щоб вона відчуває свої стопи).
- **Масаж стоп** (з урахуванням основних принципів рефлексології).
- **Прийом "Дзига"** (перекручування дитини за рукою по середній лінії: дитина стоїть перед педагогом; дорослий бере у свою праву руку праву руку дитини і закручує її так, щоб вона зробила оберт навколо своєї осі через праве плече).
- **Вправа "Ембріон"** (дитина сидить на сідницях, ноги зігнуті в колінах, а дорослий ззаду

Вправа за методикою В. Шерборн

Психологія

обхоплює її руками за коліна і пе- рекає з сідниць на стопи так, щоб дитина спиралася на них усією вагою. Пружинними рухами вниз (мовби натискаючи на м'ячик) педагог посилює тиск тіла дитини на стопи, щоб у неї з'явилося відчуття ніг як опори для тіла).

- **Вправа "Дзвоник"** (розгойдування тіла за непорушних стоп).
 - **Відпрацювання якості рухів** під час виконання автоматизованих дій (повзання, лазіння, ходьба, біг, присідання, стрибки).
 - **Вправа "Вивільнення"** (дитина виповзає з-під дорослого, який лежить упоперек її тіла, регулюючи силу тиску).
 - **Вправа "Перевертання на підлозі"** у двох варіантах: 1-й — руки вздовж тіла, 2-й — руки підніяті вгору.
 - **Вправи за методом "Нейродинамічне моделювання руху"** (А. Смолянінов): спеціально організовані присідання, віджимання, вправи "Кошик", "Скручування".
 - **Вправи за "Методом розвивального руху"** (В. Шерборн): взаємодія у парах, спрямована на усвідомлення свого тіла та його можливостей, тощо.
- Аби дитина набула реальні відчуття себе на фізичному рівні, варто також використовувати **засоби з обтяжувачами**:
- спеціальний килимок, ковдру для щільного замотування (вправа "Мумія") і переживання відчуття цілісності власного тіла;

Вправа "Перевертання на підлозі"

- жилет, манжети для тренування відчуття тяжіння та зміщення точки опори;
- балансири, зокрема підвісні;
- сенсорні доріжки;
- масажери;
- спеціальні щітки для ретельної обробки всього тіла дитини, досягнення її тактильної інтеграції;
- стілець на одній ніжці (відпрацювання гравітаційної стійкості) тощо.

Насправді жодні вправа, прийом чи засіб не є панацеєю і обов'язковими для застосування. Головне завдання фахівців і батьків — продумування певної стратегії корекційно-розвивальної роботи, цілеспрямованої послідовності тих чи інших занять.

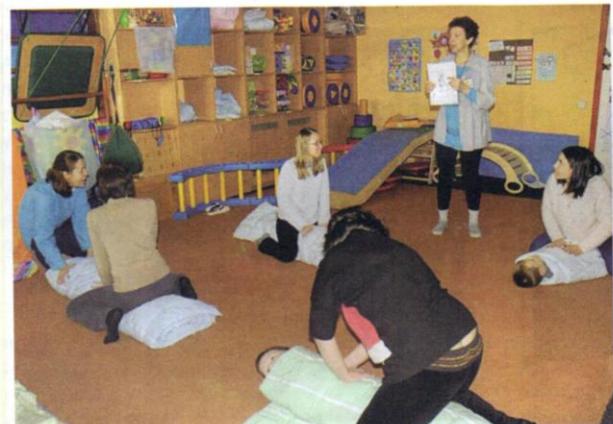
Для цього дорослі мають відповісти собі на такі три запитання:

1. Над чим ми працюємо?
2. Чи це є найактуальнішою потребою дитини сьогодні?
3. Як наші зусилля щодо розвитку тих чи інших базових якостей, процесів чи властивостей підхоплюють інші педагоги та батьки?

Останнє питання дуже важливе з огляду на те, що діти з аутизмом не переносять набуте в нові умови. Тому з самого початку слід орієнтуватися на відпрацювання всіх важливих моментів у різних умовах, зокрема в процесі життедіяльності.

Орієнтири в корекційно-розвивальній роботі

- **Партнерство** між фахівцями, з одного боку, та між фахівцями

Вправа "Мумія"

і батьками, з іншого, що сприяє узгодженій праці у напрямі становлення сенсорної інтеракції дитини і набуття нею таких бажаних якостей, як мобільність, витривалість, вправність, розмаїття проявів, пластичність.

- ◆ **Принцип нарощування**, завдяки якому відбувається розкриття можливостей дошкільника та розвиток його здатності до нових видів діяльності.
- ◆ **Стимуляція дитини до активних дій**, набуття нею звички докладати зусилля, старатися.

Тут ми входимо з ідеї, яку коротко можна сформулювати так: "Розвиток — це долання перешкод". Якщо тіло рухається активно, мозок посилає рухові команди, тоді наявний внутрішній зворотний зв'язок, і в дитини розвивається відчуття і розуміння проявів свого тіла, його можливостей. У результаті вона набуває таку необхідну для подальшого розвитку впевненість у собі на фізичному рівні.

СТАНОВЛЕННЯ ОСНОВ СОЦІАЛЬНО-ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ

Окрім перетворень на базовому сенсомоторному рівні, дитина з аутизмом потребує позитивних змін у соціальному розвитку.

Головна проблема цих дітей — **стійкий дефіцит соціальної взаємодії**: через особливості свого розвитку вони не орієнтуються на людину, не відгукуються, не наслідують, не жаліються, не діляться радістю, не тішаться, коли їм приділяють увагу, пропонують разом погратися чи почитати книжку.

Завдання

- ◆ Сформувати у дитини з аутизмом толерантність до інших людей.
- ◆ Сприяти набуттю нею позитивного досвіду перебування серед однолітків.
- ◆ Взаємодіяти з дитиною так, аби вона зрозуміла, що з іншою людиною її будуть краще, ніж без неї.

Розв'язанню таких завдань сприятимуть фахівці та батьки, які самі перебувають у гармонійному емоційному стані (уважні, розкutі, емоційно теплі); вимогливі й послідовні у своїх педагогічних прагненнях; уміють взаємодіяти з дитиною, спираючись на її інтереси та сильні сторони, здатні підхоплювати її діяльність, обігрувати її прояви; створюють умови, за яких дитина набуває досвід взаємодії під їхнім керівництвом — спочатку з кимось одним, а потім і з іншими дітьми у мікргрупі.

Тут хочемо наголосити: соціальні якості в дитині з аутизмом (як і в будь-якої іншої) не можуть розвиватися тільки у взаємодії "дитина — дорослий",

тобто в тому форматі, який найчастіше застосовують для занять з аутичними дітьми.

Соціальні якості розвиваються у дітей тільки в колективі однолітків!

Це означає, що як тільки в дитині з аутизмом формується здатність бути поряд з іншою дитиною, її необхідно **вводити спочатку в пару, потім у трійки, мікргрупи** і відпрацьовувати її здатність бачити інших людей, чути їх, відчувати, діяти по черзі, ділитися предметами/іграшками, продуктивно взаємодіяти.

На заняттях, які проводить практичний психолог, крім аутичної, має бути присутня ще хоча б одна дитина (а у психолога має бути помічник: помічник вихователя, асистент дитини, вчитель-логопед або корекційний педагог). При цьому завдання асистента аутичної дитини — спрямовані на її увагу на іншу дитину та на психолога як ведучого.

Як обрати дитину в пару до аутичної? Вихователь може підказати або психолог, перебуваючи у групі, побачити, хто з дітей більше симпатизує дитині з аутизмом або кому симпатизує вона. І на початку пари може складатися з цих дітей. Але зважаючи, що діти з аутизмом склонні до консерватизму, умови заняття і учасників треба змінювати, аби такі малята набували здатність продуктивно діяти в різних умовах та з різними дітьми.

В узгодженій співпраці різнопрофільні фахівці спроможні успішно розвинути здатність аутичної дитини зважати на інших малята, цікавитися ними і проявляти себе в соціально прийнятні способи.

За умови послідовної роботи аутична дитина починає звикати до присутності біля себе інших людей, проявляти прихильність до зацікавленого в ній доброзичливого дорослого, цінувати час, проведений разом.

Підготовка дитини до освітнього процесу — один з трьох найважливіших складників успішної інклюзивної освіти. Ще два — це підготовка освітнього середовища та налагодження цілеспрямованої діяльності команди супроводу дитини з особливими освітніми потребами в закладі освіти. **Цим темам буде присвячено наші наступні статті.** ■

Щоб не пропустити важливі публікації, **передплатіть "Дошкільне виховання" на 2019 рік!**

Найвигідніше це зробити на сайті jmil.com.ua/peredplata

